

วงชะพูชะอู : ดนตรีประกอบการแสดงชาวกะเหรี่ยง หมู่บ้านก่องม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

*Wong Char-phue Char-au: The Karen music for
Performance at Gong Mong-Tha Village Laivo
sub-district Sangkhla Buri district Kanchanaburi province*

วนิดา พรหมบุตร¹ Wanida Bhammaputra

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา “วงชะพูชะอู” ดนตรีประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านก่องม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี และศึกษาบทบาทหน้าที่ของ “วงชะพูชะอู” ในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง โดยได้ใช้วิธีการศึกษาทางมานุษยดุริยางควิทยาเป็นแนวทางในการศึกษา ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้จากการสำรวจ สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในภาคสนามระหว่าง พ.ศ. 2549 – 2551 ผลการวิจัยพบว่า

1. วงชะพูชะอู เป็นวงดนตรีสำหรับประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงได้แก่ รำตง รำอะเย้ย และก่วยเจ้าะ การประสมวงประกอบด้วยกลุ่มเครื่องตี (Idiophones) หรือชะพู ประกอบด้วย ตะโพ้ว (ตะโพน) ตะคั่ว (ตะโพนใบเล็ก) โป้ว (เปิงสื้ใบในรางไม้) โหม่งว้าย (ฆ้องแขง) จีว้าย (ฆ้องแขง) ปาตาล่า (ระนาดเหล็ก) วาเละเคาะ จี (เกราะไม้ตอกติดด้วย จิ้งผาเดียว) และเจ่งจี (ฉาบใหญ่) เครื่องเป่า (Aerophone) หรือชะอู ประกอบด้วย ชะน่วยชะอู (เปิงขนาดใหญ่) ชะน่วยปี (เปิงขนาดเล็ก) และตะเหลาะ (ขลุ่ย) เป็นดนตรีที่ชาวกะเหรี่ยงได้รับอิทธิพลมาจากดนตรี ของชาวมอญ มีความเชื่อมโยงกันระหว่าง ทั้งสองชนชาติจนกลืนกลายเป็นวัฒนธรรมร่วมกันทางดนตรี บทเพลงที่บรรเลงอยู่ในปัจจุบันส่วนมากเป็นบทเพลงที่นักดนตรีบ้านก่องม่องทะ สืบทอดมาจากครูดนตรีชาวกะเหรี่ยงในอำเภอสังขละบุรี ซึ่งได้เรียนมาจากครูและนักดนตรีอาชีพในประเทศพม่า จะแตกต่างกันก็เพียงชาวกะเหรี่ยงได้แต่งเนื้อร้องหรือแปลงเนื้อร้องมาเป็นภาษากะเหรี่ยง ปัจจุบัน วงชะพูชะอู มักจะบรรเลงในวันสำคัญหรือในประเพณีประจำปีที่สำคัญ

2. วงชะพูชะอู มีบทบาทในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงบ้านก่องม่องทะคือร่วมบรรเลง ในงานบุญและประเพณีสำคัญต่างๆ เช่น งานบุญข้าวใหม่ งานบุญสงกรานต์ งานบุญเข้าพรรษา พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า งานบุญออกพรรษา โดยจะบรรเลงสร้างบรรยากาศของงานให้มีความสมบูรณ์มากขึ้นนอกจากจะเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงแล้ว ยังเป็นการทำบุญด้วยเสียงดนตรีอีกด้วย หน้าที่ของวงชะพูชะอู คือ บรรเลงประกอบการแสดงรำตง รำอะเย้ย และก่วยเจ้าะ ในบางโอกาสก็สามารถบรรเลงเพียงอย่างเดียวโดยไม่มีการแสดง เช่น ช่วงไหว้ครูก่อนการแสดง และการบรรเลงแทนในขบวนต่างๆ อาทิ แท้เทียน แท้เกเต้าปวย เป็นต้น

วงชะพูชะอู มีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง บ้านก่องม่องทะ ชุมชนสนับสนุนให้ลูกหลานเรียนชะพูชะอูมากขึ้นเพื่อเป็นส่วนที่เติมเต็มในด้านวัฒนธรรมของชุมชน ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเข้มแข็ง ความสามัคคี และความภูมิใจในคุณค่าของชาติพันธุ์ตนเอง

¹ นิสิตปริญญาโท สาขามานุษยดุริยางควิทยา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Abstract

The purposes of study are to investigate Wong Char-phue Char-au which was music accompanying performance of Karen at Gong Mong – Tha Village, Laivo sub-district, Sangkhla Buri district Kanchanaburi province and to examine role of Wong Char-phue Char-au in Karen culture according to ethnomusicology methodology. This is a field study through surveying, interviewing, and analyzing the information during 2006 – 2008 A.D. The results revealed as follows.

1. Wong Char-phue Char-au is the music accompanying performance of Karen including Tong dance, Ayei dance, and Geuy Juoe play. The music ensemble is Idiophone and Aerophone. The idiophones or Char-phue include Ta Phowe (Tabor), Ta-Kue (Small Tabor), and Powe (Four Small Drums in Wooden Case), Mong-Wai (Framed Gong), Gee-Wai (Framed Gong), Patala (Xylophone), Walakeau-jee (Wooden Clapper – Cymbal) and Jang-jee (Cymbal). While the Aerophones or Char-au include Kanewi-Phadoo (Big Oboe) Kanewi-Pi (small Oboe) and Tahlaw (Blowhold). Wong Char-phue Char-au is Karen music instrument influenced from Burmese which assimilates two nations as one culture through music. Most songs that play in the present are songs which musicians at Gong Mong – Tha Village succeeded from Karen music teachers in Sangkhla Buri district which learn from teachers and professional musicians in Burma. The songs are some difference and are performed in ceremony occasions.

2. Wong Char-phue Char-au is influenced in Karen culture at Gong Mong – Tha Village which is performed on traditional days as New Rice ceremonial day, Songran festival days, Buddhist Lent day, Ninth Month day, and the end of Buddhist Lent day. The songs are performed contributing the ceremony circumstance to be as perfect as possible. In addition of amusement, Wong Char-phue Char-au can be played accompanying Tong dance, Ayei dance, and Geuy Juoe play. Sometimes it can be played without performance as well such as paying homage to teacher before performance and in the parade as candle parade, Ga Toue Puei parade, etc.

Wong Char-phue Char-au has influenced on Karen culture at Gong Mong – Tha Village, for example, in inspiring the community to encourage their children to learn more Char-phue Char-au in order to fulfill and reflect their cultural characteristics of community's strength, unity, and proud of ethnic.

บทนำ

วงชะพูชะอุ เป็นวงดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยง เช่น รำตง รำอะเย้ย และก๋วยเจ้าย ในประเพณีต่างๆ ของชุมชน วงชะพูชะอุของหมู่บ้านกองม่องทะเป็นวงที่มีชื่อเสียง ในชุมชนชาวกะเหรี่ยงตำบลไล่โว่ เนื่องจากมีนักดนตรีที่มีฝีมือ และมีการสืบทอดอยู่ในปัจจุบัน

องค์ความรู้เรื่อง “วงชะพูชะอุ” ปัจจุบันยังไม่ได้มีผู้ศึกษาและจัดระบบองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ ฉะนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเพื่อรวบรวมและจัดระบบองค์ความรู้ทางด้านดนตรี ของชนเผ่าโดยเฉพาะ “วงชะพูชะอุ” ให้อยู่คู่กับวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงในฐานะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีคุณค่าต่อสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษา “วงชะพูชะอุ” ดนตรีประกอบการแสดงของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของ “วงชะพูชะอุ” ในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี

วิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ใช้วิธีการทางมานุษยวิทยา โดยเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสารตำราวิชาการและข้อมูลจากสื่อต่างๆ การออกภาคสนาม การสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและการบันทึกเสียง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวงชะพูชะอุวงชะพูชะอุ ดนตรีประกอบการแสดงชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาญจนบุรี ใช้กระบวนการทางมานุษยวิทยา โดยแบ่งประเด็นในการศึกษาดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของหมู่บ้านกองม่องทะ

ตอนที่ 2 ชะพูชะอุ ของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ

ตอนที่ 3 บทบาทและหน้าที่ของชะพูชะอุในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้จำแนกประเด็นการศึกษาออกเป็นสองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่งบทบาทในประเพณีสำคัญประจำปี ของชาวกะเหรี่ยง เช่น งานทำบุญข้าวใหม่ (โอบบือล่องคู้) งานบุญวันสงกรานต์ (โอบตา) งานบุญเข้าพรรษา (เก่อหละเตอะ) พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า (ไข่งูล่าเขาเว) งานบุญออกพรรษา (ตะเคอเวเปะเว) และประเด็นที่สองหน้าที่ ของชะพูชะอุในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ หน้าที่ในการประกอบการแสดง รำตง รำอะเย้ย และก๋วยเจ้าย หน้าที่บรรเลงในโอกาสพิเศษ ได้แก่ ต้อนรับแขกสำคัญของหมู่บ้าน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของหมู่บ้านกองม่องทะ

หมู่บ้านกองม่องทะเป็นหมู่บ้านที่มีชาวกะเหรี่ยงอาศัยอยู่มาเป็นเวลานานหลายร้อยปี เรียกชื่อชนเผ่าตนเองว่า “โพล่ง” อาศัยอยู่ในบริเวณป่าด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย นับถือพุทธศาสนาผสมผสานความเชื่อในเรื่องขวัญ (วิหาล่า) และสิ่งศักดิ์ที่คุ้มครองธรรมชาติ มีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเอง มีเครื่องแต่งกายประจำเผ่าที่ทอขึ้นเองมักจะแต่งชุดประจำเผ่าในงานบุญ และพิธีกรรมสำคัญต่างๆ ของชุมชน ส่วนมากประกอบอาชีพทำไร่ทำนา เลี้ยงปลุกข้าวไร่ และพืชผักผลไม้ตามฤดูกาลไว้บริโภคเฉพาะภายในครอบครัว บางส่วนรับจ้างทั่วไปทั้งในและนอกหมู่บ้าน มีวัดและโรงเรียนประจำหมู่บ้านเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาทั้งในระบบและศึกษาตามภูมิปัญญาของชุมชน

ตอนที่ 2 ชะพูชะอุ ของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านกองมิ่งทะ

วงชะพูชะอุเป็นวงดนตรีประกอบ การแสดงนาฏศิลป์ของชาวกะเหรี่ยง คือ รำตง รำอะเย้ย และก้วยเจ้าเครื่องดนตรี และบทเพลงได้รับอิทธิพลมาจากวงชาวยวของพม่า มีกะเต้าปวย (เถาบูชาครู) ประจำวงหัวหน้าวงดนตรีเป็นผู้ที่ทำพิธีไหว้ครูก่อนการบรรเลงทุกครั้ง เครื่องดนตรีในวงชะพูชะอุ ประกอบด้วยกลุ่มชะพู (เครื่องตี) ได้แก่ ตะโพน (กลอง) ตาคั่ว (กลอง) เป๊ว (เปิง) โหม่งววย (ฆ้องแขวง) จีววย (ฆ้องแขวง) ปาตาล่า (ระนาดเหล็ก) เจ่งจี (ฉาบใหญ่) วาละเคาะ จี (เกราะไม้) กลุ่มชะอุ (เครื่องเป่า) ประกอบด้วยชะน่วยผะดู (ปี่ขนาดใหญ่) ชะน่วยปี่ (ปี่ขนาดเล็ก) และตะเหลาะ (ขลุ่ย) มีวิธีการบรรเลงที่

เป็นลักษณะเฉพาะแต่ละเครื่องมีนักดนตรีประกอบด้วยนายบองกล่อง (วันชัย) อายุ 51 ปี นายหล่ง เกียรติก้องกุล อายุ 56 ปี นายคองเจ็ง อายุ 42 ปี นายมะโซพู อายุ 49 ปี นายทองไข่ อายุ 43 ปี นายพูโจวโปว อายุ 78 ปี และนายส่วยละเยอ ไทรสังขละทัศน์ย์ อายุ 56 ปี บทเพลงที่ใช้บรรเลง มีสามประเภทคือ เพลงไหว้ครู (นาโตส้อง) เพลงประกอบรำตง ได้แก่ ตงมู่หะ เพลงประกอบรำอะเย้ย ได้แก่ เพลงโพวเจีย เพลงประกอบก้วยเจ้า ได้แก่ เพลง ถะคุปานามา คองไถ่

1. ทำนองเพลงนาโตส้อง

----	--- ด	--- ร	--- ฟ	--- ล	- ช - ฟ	--- ร	--- ด
----	--- ฟ	--- ล	- ช - ฟ	--- ร	--- ฟ	--- ร	--- ด

----	--- ฟ	--- ช	--- ร	--- ฟ	--- ช	--- ฟ	--- ช
--- ท	--- ฟ	--- ช	--- ร	--- ฟ	--- ฟ	--- ร	--- ด
--- ท	--- ท	--- ม	--- ช	--- ฟ			

ลงจบด้วย

--- ม	--- ท	--- ด	--- ช	--- ด
-------	-------	-------	-------	-------

2. คำร้องและทำนองเพลงรำตงมู่หะ คำร้องที่ชาวกะเหรี่ยงท่องไปตามทำนองในช่วงการซ้อมรำ ตงมู่หะซึ่งเป็นทำนองรับในแต่ละวรรคของรำตงมู่หะวงชะพูชะอุจะบรรเลงทำนองนี้เป็นวรรครับ

ดนตรี	--- ล	- ช - ช	- ม - ม	- ร - (ร)	- ด - ท	- ล - ด	- ช - ล	- ช - (ด)
คำร้อง	--- ต้า	- นา - ตา	- นา - ตา	- นา - ตา	- นา - ตา	- นา - ตา	- นา - ตา	- นา - ต้า
ดนตรี	--- ล	- ช - ล	- ด - จ	- ด - (ช)	○ จังหวะตีวาละเคาะ			
คำร้อง	--- ตา	- หน้า - ต้า	- นา - ต้า	- นา - เฮ				

3. เนื้อร้อง ทำนองเพลงไฟเเจ้

ท่อนนำ (ไม่มีร้อง)

--- ล	--- ฟ	--- ล	--- ฟ	--- ม	--- ร	--- ด	--- ฟ
-ลชฟ	ชลชฟ	ชลชฟ	ชลชด	-ลชฟ	- ด - ร	- ล - ด	- ร - ฟ

ท่อน 1

ดนตรี	--- ล	--- ช	--- ล	--- ช	- ล - ด	- ล - ช	- ฟ - ช	ฟ ม - ร
เนื้อร้อง	- - - ไฟ	- - - เสี	- - - อ้า	- - - ลุย	- ไต้ - นี	- เอ่อ - เลอ	- เนอ - บา	- - - ส่า

ดนตรี	--- ล	- ด - ม	- ร - ด	- ฟ - -	--- ช	- ล - ด	- ล - ม	- ร - -
เนื้อร้อง	- - - กู	-เกลี้ยง	- - - ดู	- - - ดำ	- - - ผ่า	- ทอง - อ้า	- - - -	เมื้อะ

ดนตรี	- ช - ช	- ช - ล	- ฟ - ช	- ล - -	- ฟ - ล	- ช - ฟ	- ช - ม	- ร - ด
เนื้อร้อง	- สะ - หนึ	- โถ่ - -	- สะ - หนึ	- ล้า - -	- เอ่อ - ไก่	- ก่ง - เนอ	- บ่า - ชี	- ย่า - -

ดนตรี	- ด - ล	ช ฟ - ร	- ฟ - ช	- ฟ - -	--- ม	- ร - ร	- ด - ท	- ล - -
เนื้อร้อง	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - เออ	- คี - ไก่	- เนอ - เลอ	- ชีย่า - -

ดนตรี	- ล - ช	- ล - ด	- ท - ล	- ช - ฟ
เนื้อร้อง	- - - ไฟ	- เอ่อ - เจ้ย	- บา - หล่อง	- ยัว - -

บรรเลงรับด้วยท่อนนำ 1 รอบ (ไม่มีร้อง)

--- ล	--- ฟ	--- ล	--- ฟ	--- ม	--- ร	--- ด	--- ฟ
-ลชฟ	ชลชฟ	ชลชฟ	ชลชด	-ลชฟ	- ด - ร	- ล - ด	- ร - ฟ

ท่อน 2

ดนตรี	--- ช	--- ล	--- ฟ	--- ช	- ล - ท	- ล - ม	- ร - ด	- ฟ - -
เนื้อร้อง	- - - เว	--- ไหล่ว	- - - เซอ	--- ไคล	- เลอ - เอ่อ	- คอง - ไถ่	- พือ - โย	- เน - มา

ดนตรี	- ร - ร	- ม - ร	- ด - ท	- ล - ท	- ด - ม	- ท - ด	- ช - ล	- ช - -
เนื้อร้อง	- ทิ - ชู	- เลอ - ป่า	- นอง - ก่า	- ลอง - ยัว	- เปี้ยว - เม้ย	- เออ - เจ้ย	- ซอง - ซ่า	- กล่า - -

ดนตรี	--- ม	- ร - ด	- ฟ - ช	- ฟ - ช	- ล - ท	- ช - ล	--- ด	--- ร
เนื้อร้อง	- - - มา	- เซอ - ไม่	- ไหล่ว - ไป	- ดู - กล่า	- หล่อง - เบอ	- ทอง - ไฟ	- เอ่อ - บล่อง	- - - บล่อง

ดนตรี	----	---ล	----	---ด	-ล-ซ	-ฟ-ด	---ร	---ด
เนื้อร้อง	-----	---พื่อ	-----	---เซว	-ไถ่-ดี	-สู่-เนอ	---เออ	---เจีย

บรรเลงรับด้วยท่อนนำ 1 รอบ (ไม่มีสอง)

ดนตรี	---ล	---ฟ	---ล	---ฟ	---ม	---ร	---ด	---ฟ
เนื้อร้อง	-ลขฟ	ขลขฟ	ขลขฟ	ขลขด	-ลขฟ	-ด-ร	-ล-ด	-ร-ฟ

4. เพลงประกอบก๊วยเจ๋ง

เพลงเถาควงว่องเหม่งล้า ท่อนที่ 1

เนื้อร้องภาษากะเหรี่ยง เหม่ง ล้า เตอ ว่อง คุ ลุง ค่อง ไถ่ ซู เมอะ ระ ย่า

คำแปลภาษาไทย หมู่บ้านป่า อยู่เชิงเขา อยู่สุขสบาย

เนื้อร้องภาษากะเหรี่ยง เลอ ตะ ว่อง ไหน ที่ คลุ หล่อง ยั่ว เนอ เม็ง ทอง โพ มือ ซ่า ผ่า

คำแปลภาษาไทย มีแม่น้ำ ไหล หอมดอกกล้วยไม้บาน

เนื้อร้องภาษากะเหรี่ยง คุ หล่อง ดู ไท่ ดี เสย ดี กว่า โพ ลิ

คำแปลภาษาไทย ภูเขา สูง ไทใหญ่ ทั้งต้น ไม้ ดอกไม้

เนื้อร้องภาษากะเหรี่ยง โอ เสาะ เปียะ เฮ้ เอ่ ถ่ง พิ พู เออ หล่อง ด่า

คำแปลภาษาไทย ดอกไม้ นานา ชนิด ถ้าเธอมาถึง ที่อยู่ปัจจุบันของปู่ย่า ตายาย

เนื้อร้องภาษากะเหรี่ยง มะ ออง ฮา จู่ เด่ มี นิง เอ่ง อั่ว ****ดนตรีรับ

คำแปลภาษาไทย จะขอต้อนรับด้วยรอยยิ้มใส สะอาด

หมายถึง หมู่บ้านป่าอยู่เชิงเขา สุขสบาย มีแม่น้ำไหลผ่าน หอมดอกกล้วยไม้บาน มีภูเขาสูงใหญ่ มีทั้งต้น ไม้ ดอกไม้ นานาชนิด ถ้าเธอมาถึงที่นี้ที่อยู่ปัจจุบันของปู่ย่า ตายาย เราขอต้อนรับด้วยรอยยิ้มที่สดใส และจริงใจ

ตอนที่ 3 บทบาทและหน้าที่ของชะพูชะอุในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้จำแนกประเด็นการศึกษาออกเป็น สองประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่งบทบาทในประเพณีสำคัญประจำปีของชาวกะเหรี่ยง เช่น งานทำบุญข้าวใหม่ (โบว บือส้องคู้) งานบุญวันสงกรานต์ (โบวตา) งานบุญเข้าพรรษา (เก่อหลูตะเคอ) พิธีผูกข้อมือเดือนเก้า (ไข่งู หล่าเขาเว) งานบุญออกพรรษา(ตะเคอเวเปะว) และหน้าที่ของชะพูชะอุในวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ บรรเลง ประกอบการแสดง รำตง รำอะเย้ย ก๊วยเจ๋ง และบรรเลงในโอกาสพิเศษ

อภิปรายผล

วงชะพูชะอุ ของชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะในปัจจุบันนี้นับได้ว่าเป็นวงดนตรีวงหนึ่งที่มีความเข้มแข็งและสืบทอดต่อกันเป็นระยะเวลาหลายสิบปี และยังคงรักษาสืบทอดมาถึงปัจจุบันและ ยังกล่าวได้ว่าเป็นวงดนตรีที่ กำลังเป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมดนตรีของชาวกะเหรี่ยงในตำบลไผ่ไ่ว่ เนื่องจากชาวบ้านกองม่องทะเห็นคุณค่าและรู้สึกว่าการพัฒนาวงดนตรีนี้เป็นสิ่งที่ดีต่อชุมชนโดยรวม จึงให้ความสนใจและสนับสนุนให้ลูกหลานและเยาวชนในหมู่บ้านให้เรียนดนตรีและฝึกซ้อมกันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้เองนอกจากจะทำให้วัฒนธรรมดนตรีของชุมชนเองได้เคลื่อนไหวอยู่ตลอด ทั้งยังได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ทางดนตรีกับภายนอกอยู่ตลอดเวลาเพื่อการสื่อสารและทำความเข้าใจกับคน นอกวัฒนธรรมได้ง่ายขึ้น ในขณะเดียวกันชาวบ้านก็พยายามหาครูสอนวงชะพูชะอุที่มีฝีมือเป็นที่ยอมรับของชาวกะเหรี่ยงในฝั่งไทยและพม่าให้มาสอนดนตรีกับเด็กในหมู่บ้านจน ประสบความสำเร็จ นับว่าเป็นหนทางหนึ่งในการพัฒนาดนตรีของชุมชนตามวิถีที่สามัคคี และการที่สร้างวงชะพูชะอุเป็นวงดนตรีประจำของหมู่บ้านได้นั้นถือเป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของชาวบ้านกองม่องทะ ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสมบูรณ์ทางวัฒนธรรมภายในชุมชน

บทบาทของวงชะพูชะอุ นอกจากจะใช้บรรเลงเพื่อความรื่นเริงสร้างบรรยากาศในพิธีกรรม หรือประเพณีต่างๆ ของชุมชนให้มีความสนุกสนานรื่นเริงแล้ว ยังมีผลทางจิตใจโดยทางอ้อม ที่ละเลียดอ่อนต่อชาวบ้านทุกคนอีกด้วย บทบาทของวงชะพูชะอุดังกล่าวนี้คือ

1. แสดงความเข้มแข็งและความพร้อมของชุมชน กล่าวคือ การที่สามารถสร้างวงชะพูชะอุ เป็นวงดนตรีประจำของหมู่บ้านได้นั้นต้องมาจากการยอมรับและสนับสนุนจากชุมชนเป็นอย่างดีในทุกๆ ด้าน
2. เปรียบเสมือนตัวแทนของชุมชน กล่าวคือ ในประเพณีหรือกิจกรรมสำคัญต่างๆ ของชาวกะเหรี่ยงหมู่บ้านต่างๆ มักจะร่วมแรงร่วมใจกันจัดงานแบ่งหน้าที่กันทำทุกคนจะมีส่วนร่วม ในการช่วยงานไม่ว่าใดก็ตามทั้ง และการส่งวงชะพูชะอุไปช่วยบรรเลงในงาน แสดงให้เห็นความมีน้ำใจ และความรักสามัคคีของชุมชนที่มีต่อกัน
3. สร้างความรักและความสามัคคีในชุมชน กล่าวคือ เมื่อชุมชนตกลงว่าจะสร้างวงชะพูชะอุและฝึกเด็กในหมู่บ้านให้เล่นดนตรี และรำตง ชาวบ้านที่มีความสามารถด้านดนตรีและรำจะช่วยกันรับผิดชอบหน้าที่ตามที่ตนถนัดอย่างเต็มใจ ครูที่มีความสามารถด้านดนตรีก็รับผิดชอบสอนดนตรีให้เด็กทุกวันตอนเย็น ผู้ที่สอนรำตงก็สอนรำทุกวันตอนเย็นเช่นกัน การเสียสละเวลาและรับผิดชอบ ในหน้าที่ของแต่ละคนนี้เองที่แสดงให้เห็นถึงความสามัคคีของชาวบ้านกองม่องทะได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวงชะพูชะอุชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงลักษณะของวงชะพูชะอุในฐานะวงดนตรีที่สำคัญของวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงบ้านกองม่องทะที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันและมากขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งได้มีบทบาทสำคัญในประเพณีต่างๆ ของชุมชน มาบรรเลงประกอบการแสดงรำตง รำอะแยย และก่วยเจ๊าะ ซึ่งเป็นการแสดงที่ชาวบ้านรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากที่สุดของวัฒนธรรมชนเผ่า และพยายามสืบทอดให้ลูกหลานได้สืบทอดรับใช้สังคมต่อไป

อย่างไรก็ดีในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เปรียบเสมือนก้าวแรกที่ได้อศึกษาวงชะพูชะอุ ที่อยู่ในวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงในภาพรวมของวัฒนธรรม ซึ่งได้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ ในการที่จะศึกษาเจาะลึก ลงไปในประเด็นต่างๆ ในอนาคตดังนี้

1. การศึกษาและรวบรวมบทเพลงที่บรรเลงในวงชะพูชะอุ
2. การวิเคราะห์ลักษณะต่างๆ ของบทเพลงที่บรรเลงในวงชะพูชะอุ
3. การศึกษาเทคนิคและวิธีการการบรรเลงของเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ในวงชะพูชะอุอย่างละเอียด
4. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวงชะพูชะอุของชาวกะเหรี่ยงกับวงชาวเว่ยของพม่า และวงจำดไตของชาวไทใหญ่
5. การศึกษาความสัมพันธ์ทางดนตรีของไทย พม่า มอญ กะเหรี่ยง ในช่วงใดช่วงหนึ่งเป็นต้น

บรรณานุกรม

- กาญจนา อินทรสุนานนท์. (2536). **เพลงพื้นบ้าน**. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 12. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- โกวิท แก้วสุวรรณ. (2542). **ดูทูล่า ในพิธีเรียกวทูล่าของชาวกะเหรี่ยงโป : กรณีศึกษากะเหรี่ยงโป บ้านเกาะสะเด็ง ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์. ศศม. (วัฒนธรรมศึกษา) นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ซาร่าบองกล่อง. (2550, 20 พฤศจิกายน). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- ซาร่าบองกล่อง. (2552, 14 กุมภาพันธ์). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- จรัญ กาญจนประดิษฐ์. (2547). **การศึกษาดนตรีชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงหมู่บ้านกองม่องทะ ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศปม. (มานุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจมาศ ชุมวรฐายี และคณะ. (2546). **ประวัติศาสตร์ชนเผ่าชู**. เอกสารรายงานความก้าวหน้าของโครงการ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- ประเวศ วะสี. (2537). **วัฒนธรรมกับการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ปัญญา รุ่งเรือง. (2530). **การวิจัยทางวัฒนธรรม**. (เอกสารประกอบการอบรมพื้นฐานวิชามานุษยวิทยา). คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2536). **พุทธ - ผี - ธรรมชาติ และมนุษย์ : จักรวาลวิทยาของคนกะเหรี่ยงในทุ่งใหญ่**. เมืองโบราณ. 19
- พะอบ นมะมาตรและคณะ. (2544). **รายงานการวิจัยเรื่องผ้าและการสืบทอดความรู้เรื่องผ้า : กรณีศึกษา กะเหรี่ยงโป ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- พระไทร ไทรสังขาลลิน. (2549). **ศึกษาพิธีกรรมชาวพุทธชุมชนกะเหรี่ยง กรณีศึกษา : ชุมชนกะเหรี่ยงโป ในตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยาลัยศาสนศึกษา : มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- พิพัฒน์ เรืองนาม. (2533). **ชาวกะเหรี่ยงและวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยง ตำบลไล่โว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี : สังคมและวัฒนธรรมกะเหรี่ยงกาญจนบุรี**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- พู่ใจป่อง. (2551, 11 เมษายน). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- มณฑล คงแถวทอง. (2538). **ชาวไทยเชื้อสายกะเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี**. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม. สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- มานพ วิสุทธิแพทย์. (2533). **ดนตรีไทยวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- วุฒิ บุญเลิศ. (2536). **ความเชื่อของชาวกะเหรี่ยงเกี่ยวกับ “ผี บือ โย”(แม่โพสพ)**. เมืองโบราณ. 19
- ศุทธิณี ทองสะอาด. (2533). **ชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงในจังหวัดกาญจนบุรี : สังคมและวัฒนธรรมกะเหรี่ยง จังหวัดกาญจนบุรี**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์.
- สมชาย ศรีสุข. (2545). **การแสดงพื้นบ้าน (รำตง) ของกะเหรี่ยง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี**. ถ่ายเอกสาร.
- หล่ง เกียรติก้องกุล. (2550, 8 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- หล่ง เกียรติก้องกุล. (2551, 12 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- อภิชาติ เสดะพันธ์. (2550, 15 เมษายน). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- อภิชาติ เสดะพันธ์. (2550, 20 ตุลาคม). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ
- อภิชาติ เสดะพันธ์. (2551, 12 สิงหาคม). **สัมภาษณ์โดย** วนิดา พรหมบุตร ที่บ้านกองม่องทะ